

159.

ARCHIWUM
LEGIONÓW
i N. K. N.

Nr 1223

Y

i
INSTRUKCJE

— — —

UMUNDUROWANIE POŁOWE
WOJSK POLSKICH.

Warszawa, w kwietniu 1917 r.
W drukarni Departamentu Wojskowego.

M I. 1223 102. 1556

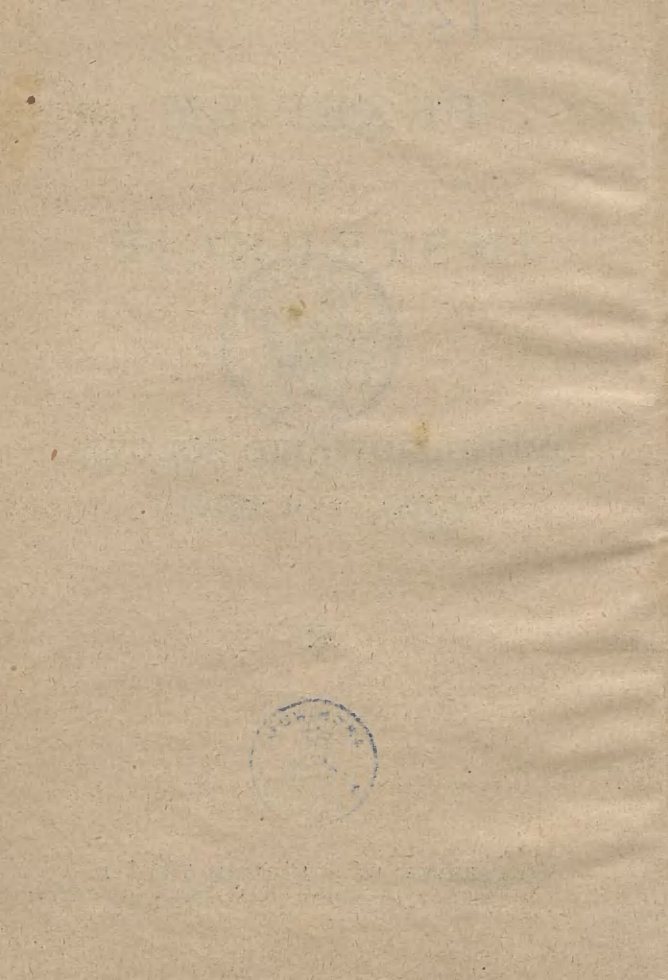
PRZEPISY
i
INSTRUKCJE

UMUNDUROWANIE POŁOWE
WOJSK POLSKICH.

Warszawa, w kwietniu 1917 r.
W drukarni Departamentu Wojskowego.

SPIS RZECZY.

	str.
I. Opis mundurów wszystkich rodzajów broni (oprócz ułanów)	5
II. Mundur ułański	9
III. Mundur dla podchorążych, kapelmistrzów, ochotników samochodowych	12
IV. Mundur duchowieństwa	12
V. Rozróżnianie rodzajów broni	13
VI. Odróżnianie szarż.	15
VII. Odróżnianie pułków (oddziałów) jednego rodzaju broni	18
VIII. Odznaki na kołnierzu	19
IX. Odznaki specjalne i emblematy	20
X. Temblak	22
XI. Szable	22
XII. Rapcie	23
XIII. Pas oficerski	23
XIV. Akselbanty	24
XV. Sposób noszenia orderów i odznaczeń Państw Sprzymierzonych	24
XVI. Szarfa dla tamburmajora	25
XVII. Uniform pokojowy	26

Wszystkie rodzaje broni, z wyjątkiem ułanów i duchowieństwa, noszą mundur jednokowego kroju, barwy połowo-szarej. Poszczególne rodzaje broni różnią się barwami wypustek.

OPIS MUNDURU.

A) Mundur dla szeregowych.

Bluza:

kroju według ryc. 1., 2. z kołnierzem wykładanym z materiału bluzy (w myśl ustępu VIII z odznakami); zapinana na 6 otwartych guzików metalowych, biało-matowych, z orłami (ryc. 59), z tyłu 2 guziki z orłami w formie haków dla podtrzymania pasa (ryc. 59); kieszenie u dołu bluzy.

Naramienniki na obu ramionach z materiału bluzy z wypustką koloru broni, na naramiennikach wyszyty numer oddziału w myśl ust. VII. w kolorze broni, guziki zapinające naramienniki noszą numer pododdziału (od 1—13).

Spodnie:

gładkie bez wypustek, począwszy od kolan w dół obcisłe, do trzewików sznurowanych i owijków (ryc. 3).

Konni otrzymują spodnie do butów (raj-tuzy) gładkie bez wypustek, naszyte skórą.

Płaszcz:

zapięty na jeden rząd guzików matowych z orłami, jak u bluzy, kołnierz wykładany z materiału płaszcza, naramienniki (wraz z guzikami) jak na bluzie (ryc. 6, 7).

Czapka:

maciejówka polowo - szara, daszek i pasek z materiału zastępującego skórę (ryc. 9, 10) na czapce matowy orzełek z metalu (ryc. 8); na tarczy orzełka numer oddziału w myśl, ust. VII.

Obuwie:

1. Dla pieszych:

a) trzewiki sznurowane do marszu: z podwójnymi podeszwami, nabitymi gwoździakami i obcasem opatrzonym podkówką;

b) prócz tego trzewiki sznurowane lżejsze,

c) owijaki polowo-szare (ryc. 3).

2. Dla konnych wysokie buty kawale-ryjskie z ostrogami, przypinanymi na rze-mykach koloru butów; oprócz tego 1 para trzewików lżejszych, sznurowanych z owi-jakami.

B) Mundur oficerski.

Bluza:

kroju jak dla szeregowych (ryc. 11, 12, 13),
zapięta na 6 odkrytych metalowych, biało-
matowych guzików z orłami (według wzo-
ru z r. 1830 ryc. 55), z tyłu dwa guziki z or-
łami w formie haków (ryc. 59);

kołnierz stojąco-wykładany (w myśl ustę-
pu VIII z odznakami);

4 kieszenie naszyte z wierzchu i przy-
stebnowane z fałdem pośrodku wzdłuż kie-
szeni, klapy kieszeni prostokątne, zapinane
na takie same guziki jak bluza. Powyżej od-
winięcia rękawa obok szwu mały guzik
z orłem.

Wypustki barwy broni:

naokoło kołnierza, wzdłuż przedniego
brzegu bluzy, naokoło klap kieszeni, naoko-
ło odwinięć rękawów.

Naramienniki na obu ramionach wy-
konane z metalowego biało-matowego sznu-
ra, podłożone sukniem barwy broni (opis
w ust. VI).

Spodnie:

a) Spodnie do butów: barwy bluzy
od kolan w dół obcisłe, bez wypustek (dla
generałów z karmazynowymi, dla oficerów
sztabu generalnego z amarantowymi po-
dwójnymi lampasami).

b) Spodnie długie do czarnych trzewików:
dla oficerów wszystkich rodzajów

broni **czarne** z karmazynową wypustką, u dołu umocnione czarnymi skórzanymi strzemiączkami: (dla generałów z karmazynowymi, dla oficerów sztabu generalnego z amarantowymi podwójnymi lampasami).

Płaszcz:

(ryc. 14, 15) zapięty na 2 rzędy guzików z orłami (jak u bluzy), z tyłu dragon zapięty na 2 guziki z orłami, kieszenie z klapami prostokątnymi, lewa z otworem do szabli, kołnierz z gładkiego sukna barwy płaszcza z patkami w kolorze broni (ryc. 16, 17), (dla artylerji patka czarna z czerwoną obwódką, dla sztabu gen. czarna aksamitna z amarantową obwódką); na patkach małe guziki z orłem; pod kołnierzem podszywka barwy płaszcza.

Wypustki barwy broni:

wzdłuż przedniego brzegu płaszcza, naokoło dragona i podkładu dragona, naokoło odwiniecia rękawów, naokoło klap kieszeni.

W zimie dozwolone są podbicia i kołnierze futrzane.

Płaszcz generałów jest podbity karmazynową podszewką.

Czapka:

maciejówka (ryc. 18, 19) tego samego kroju jak żołnierska, wokoło z 2 wypustkami barwy broni, polowo-szary daszek, na rzemyku naszyty matowy haft. (ryc. 20). Orzełek

jak u czapki żołnierskiej. Poniżej orzełka umieszczona jest oficerska kokardka z metalu biało matowego (ryc. 21).

Obuwie:

a) do spodni polowo szarych: trzewiki sznurowane z owijkami lub skórzanymi sztylpami albo wysokie buty;

konni noszą ostrogi przypinane na rzemykach barwy butów;

b) do długich czarnych spodni nosi się czarne trzewiki, gładkie; dla konnych z ostrogami przymocowanymi do obcasów.

II.

MUNDUR UŁAŃSKI.

A) Dla szeregowych.

Ułanka:

kroju według ryc. 22, 23, barwy polowo-szarej z amarantowymi wypustkami (patrz ust. V), zapinana na dwa rzędy guzików z orłami, kołnierz stojący z materiału ułanki, 2 naramienniki z materiału ułanki z amarantową wypustką, krój ułański (ryc. 33, 34); na naramiennikach wyszyty amarantową nitką numer pułku. Guziki zapinające naramienniki noszą numer pododdziału (1-5).

Spodnie:

Spodnie do butów (rajtuzy) gładkie bez wypustek, naszyte skórą.

Płaszcz:

jak dla wszystkich innych rodzajów broni, naramienniki jak na ułance (ryc. 6, 7).

Czapka:

jak dla wszystkich innych rodzajów broni; na tarczy orzełka numer pułku (ryc. 9, 10).

Obuwie:

wysokie buty kawaleryjskie z ostrogami, przypinanymi na rzemykach barwy butów.

Chorągiewki lanc:

biało amarantowe (ryc. 69).

B) Mundur oficerski ułański.

Ułanka:

jak dla szeregowych (ryc. 24, 25), naramienniki jak dla oficerów wszystkich innych rodzajów broni, podłożone amarantowym suknem. (Opis w ust. VI).

Spodnie:

jak dla oficerów wszystkich innych rodzajów broni.

Płaszcz:

jak dla oficerów wszystkich innych rodza-

jów broni z amarantowymi wypustkami i patkami.

Czapka:

jak dla oficerów wszystkich innych rodzajów broni, z amarantowymi wypustkami.

Obuwie:

a) do spodni polowo szarych (rajtuzów) wysokie buty z ostrogami przypinanymi na rzemykach barwy butów;

b) do długich czarnych spodni czarne trzewiki gładkie z ostrogami przymocowanymi do obcasów.

Przepisy szczególne.

Oficerom ułanów dozwolone jest przy polowym stroju (poza frontem w kraju) nosić amarantowe rabaty, biały metalowy sznur do czaka (ryc. 70), i biało-metalowy pas oficerski (ryc. 71).

Czako ułańskie ze sznurem noszą oficerowie i szeregowi tylko w paradzie, poza frontem w kraju, szeregowi na specjalny rozkaz, oficerowie też wtedy, gdy formy towarzyskie tego wymagają. (Sznur do czaka dla szeregowych wykonany jest jak oficerski, lecz z polowo-szarej wełny). Oficerowie przy nałożeniu czaka noszą również rabaty, sznur do czaka i biały pas.

III.

1. Mundur dla podchorążych.

Podchorążowie noszą mundur szeregowych swej broni z naramiennikami według ust. VI 2.

Dozwolone jest im również noszenie oficerskich długich czarnych spodni do czarnych trzewików.

2. Kapelmistrze

noszą mundur oficerski swego pułku, naramienniki oficerskie bez gwiazdek, na lewym rękawie odznakę muzyki, haftowaną z metalowej nitki biało-matowej, podłożoną suknem koloru broni (vid. ust. IX)

3. Ochotnicy samochodowi

(bez szarż oficerskich) noszą mundur oficerski oddziałów samochodowych, naramienniki oficerskie bez gwiazdek.

IV.

Mundur duchowieństwa.

Kapelani noszą czamareę (ryc. 26,27), barwy polowo-szarej, zapinaną na 2 rzędy guzów, splecionych z wełnianego sznura i zapię-

tych szamerowaniem; kołnierz wykładany, bez naramienników; na obu rękawach 3 paski z metalu białe matowego, podłożone fioletowym suknem. Na szyi krzyż na łańcuchu.

Spodnie:

jak dla oficerów wszystkich rodzajów broni.

Płaszcz:

jak dla oficerów wszystkich rodzajów broni z fioletowymi wypustkami i patkami, bez naramienników.

Czapka:

jak dla oficerów wszystkich rodzajów broni z fioletowymi wypustkami.

Obuwie:

jak dla oficerów wszystkich rodzajów broni.

V. ROZRÓŻNIANIE RODZAJÓW BRONI.

Rodzaje broni rozróżnia się barwami wypustek. Barwy te są następujące (ryc. 28 a, b, c):

Generałowie	karmazynowa
Sztab generalny.	amarantowa
Piechota	karmazynowa
Artylerja	czarna
Ułani	amarantowa

Saperzy	szkarłatna
Oddziały lotnicze	żółta
Oddziały służby łączności	jasno niebieska
Oddziały samochodowe .	niebieska
Tabory	brunatna
Kapelani	fioletowa
Lekarze	czarna (aksamit)
Oddziały sanitarne. . .	biała
Audytorjat	bordo
Żandarmerja polowa . .	jasno żółta
Intendanci.	ciemno-wiśniowa (aksamit)
Oficerowie prowiantowi .	ciemno-zielona
Oficerowie rachunkowi .	niebiesko-szara
Weterynarze	zielono-oliwkowa
Oficerowie kancelarji .	ciemno-niebieska
Aptekarze	różowa
Poczta polowa	pomarańczowa.

Barwy te występują:

1. U szeregowych

na bluzie:

jako wypustka naokoło naramienników, jako barwa nitki numeru wyszytego na naramiennikach;

na ułance oprócz tego jako wypustka: naokoło kołnierza, wzdłuż bocznego i dolnego brzegu ułanki, naokoło klap kieszeni i odwinieć rękawów, w szwach pleców i rękawów, wzdłuż szwów tylnych fałdów ułanki;

na płaszczu jak na bluzie.

2. U oficerów

na bluzie:

jako *wypustka* naokoło kołnierza, wzdłuż przedniego brzegu, na około klap kieszeni, naokoło odwinieć rękawów, jako *podkład* naramienników;

na ułance:

jako wypustka naokoło kołnierza; wzdłuż bocznego i dolnego brzegu ułanki; naokoło klap kieszeni i odwinieć rękawów, w szwach pleców i rękawów, wzdłuż szwów tylnych fałdów ułanki, jako *podkład* naramienników;

na płaszczu:

jako wypustka wzdłuż przedniego brzegu, naokoło dragona i podkładów dragona, naokoło odwinieć rękawów, naokoło klap kieszeni,

jako *patki* na kołnierzu płaszcza,

jako *podkład* naramienników;

na czapce:

jako 2 wypustki naokoło czapki.

VI.

ODRÓŻNIANIE SZARŻ.

(Opis naramienników).

Szarże odróżnia się zasadniczo według odznak *na naramiennikach* bluzy (ułanki)

i płaszcza, u podoficerów *paskami*, u oficerów *gwiazdkami*.

1. Podoficerowie.

Naramienniki podoficerskie (ryc. 29) tak jak dla szeregowców—wykonane są z materiału bluzy (płaszcz), otoczone wypustką barwy broni, (artylerja wypustka czerwona i czarna) na naramienniku wyszyty jest numer oddziału (w myśl ust. VII). Naramienniki wszyte są w szew rękawa.

Ryc. 30,31 naramienniki dla wszystkich rodzajów broni, oprócz ułanów, ryc. 33,34 naramienniki ułańskie.

Szarże podoficerskie:

starszy żołnierz, „ ułan, bombardjer	}	1 metalowy biało-matowy pasek	} wpoprzek naramienników
kapral, żandarm,	}	2 metalowe biało-matowe paski	
plutonowy, starszy żandarm,	}	metalowe 3 biał-matowe paski	
sierżant, ogniomistrz, wachmistrz,	}	1 met. biał-mat. $\frac{1}{2}$ cm. szeroki pasek	} naokoło brzegu naramienników
starszy sierżant „ ogniomistrz	}	1 met. biał-mat. 1 cm. szeroki	
„ wachmistrz	}	pasek	

2. Naramienniki dla podchorążych:

Podchorążowie noszą naramienniki w formie oficerskich, lecz ze sznura z połowo-szarej wełny, bez gwiazdek, podłożone suknem barwy broni, numery jak na naramiennikach oficerskich (ryc. 35).

3. Naramienniki oficerskie:

wykonane są w formie trefla ze sznura metalowego, biało-matowego.

Dla oficerów do kapitana: z podwójnego sznura płaskiego gładkiego (ryc. 36,39);

dla oficerów sztabowych: z potrójnego splecionego sznura (ryc. 37, 40),

dla generałów: z potrójnego bulionowego sznura z koroną (ryc. 38,41).

Naramienniki podłożone są suknem barwy broni (brzeg zawinięty, wystający na 2 mm.), dla oficerów artylerji podkład czarny z czerwoną wypustką,

dla generałów podkład karmazynowy z białą wypustką.

Część szeroka naramiennika (trefl) przyszyta jest do ramienia, wąska, wewnętrzna część naramiennika zapięta jest na mały guzik z orłem.

Na treflu naszyty jest:

a) numer w myśl ust. VII. (ryc. 68).

b) u lekarzy emblemat (ryc.52).

Oznaczenie szarż oficerskich:

1. Naramienniki bez gwiazdek noszą:
chorąży,
kapelmistrz,
ochotnik samochodowy;

2. na naramiennikach wykonanych z podwójnego gładkiego sznura nosi:

podporucznik	1		pięcioramienne
porucznik	2		gwiazdki metalowe
kapitan (rotmistrz)	3		żółte, matowe;

3. na naramiennikach z potrójnego splecionego sznura nosi:

major	1		pięcioramienne
podpułkownik	2		gwiazdki, metalowe,
pułkownik	3		żółte, matowe.

4. na naramiennikach wykonanych z potrójnego bulionowego sznura nosi:

generał major	1		pięcioramienne
generał porucznik	2		gwiazdki, metalowe
generał broni	3		żółte, matowe.

VII.

ODRÓŻNIANIE PUŁKÓW (oddziałów) JEDNEGO RODZAJU BRONI.

Pułki (oddziały) odróżnia się numerami.

1. *U szeregowych* numery te wyszyte są na naramiennikach nitką barwy broni.

Oficerowie noszą metalowe, żółte, mato-
we numery, (16 mm. wysokie), przymoco-
wane na treflach (ryc. 68):

w piechocie	}	numery pułków;
w artylerji polowej		
w ułanach		
w saperach	}	numery kompanji
w oddziałach lotniczych		
w oddziałach służby łączności		
w oddziałach samochodowych		
w oddziałach sanitarnych		
w taborach —		numery szwadronów.

Pułki artylerji haubic noszą numery i li-
tery »H«, ciężkie baterje numery i lite-
rę »C«.

2. Ten sam numer występuje na tarczy
orzełka od czapki.

Wszyscy nie należący do broni wymie-
nionych w ustępie VII 1. nie noszą nume-
rów na naramiennikach i tarczach orzeł-
ków od czapki.

VIII.

ODZNAKI NA KOŁNIERZU.

1. Oficerowie i szeregowi 1. 2. 3. 4. 5. i 6.
pułku piechoty, 1. i 2. pułku ułanów,
1. p. artylerji polowej, 1. dywizjonu
haubic, 1. i 2. komp. saperskiej, oprócz
tego wszyscy oficerowie i szeregowi,
którzy dnia 10 kwietnia 1917 roku

służyli w Legionach Polskich, bez względu na przydział, noszą wzdłuż brzegu kołnierza bluzy (ułanki):

• **odznakę legionową**

a) dla szeregowych według ryc. 42.

b) dla oficerów według ryc. 43.

2. Generałowie noszą na kołnierzu bluzy szeroki haft na karmazynowej patce (ryc. 44).

3. Oficerowie sztabu gen. i przydzieleni do sztabu gen. noszą na kołnierzu czarną aksamitną patkę (rozmiarów według ryc. 44).

IX.

ODZNAKI SPECJALNE I EMBLEMATY.

1. Odznaki specjalne:

Kompanii (oddziałów) karabinów maszynowych (ryc. 50);

oddziałów telefonistów wszystkich rodzajów broni (ryc. 48);

oddziałów miotaczy min (granatów) (ryc. 49);

oddziałów szturmowych (ryc. 46);

pionierów pułkowych (ryc. 53);

muzykantów (ryc. 47);

wykonane z metalu biało-matowego, dla oficerów (kapelmistrzów) wyhaftowane z nitki metalowej biało-matowej, podłożone su-

knem barwy broni, noszone są na lewym rękawie bluzy (ułanki) i płaszcza 32 cm. poniżej wszycia rękawa.

Duchowni, lekarze, oficerowie sanit., aptekarze i sanitariusze wszystkich rodzajów broni i oddziałów sanitarnych noszą w polu przez lewe ramię białą opaskę z czerwonym krzyżem (ryc. 51). Szeregowi, posiadający *census* oficerski (oprócz podchorążych), noszą wzdłuż odwiniecia rękawów bluzy (ułanki) i płaszcza metalowy, biało matowy pasek (1 cm. szeroki, w pośrodku z karmazynową nitką), (ryc. 56).

2. Emblematy noszą:

lekarze (ryc. 52)

na naramiennikach w miejsce numerów;

oddziały lotnicze (ryc. 54)

wykonane i naszyte na lewym rękawie jak odznaki specjalne, dla oficerów wyhaftowane z nitki metalowej, biało-matowej, podłożone suknem żółtym;

oddziały służby łączności (ryc. 48)

jak dla telefonistów wszystkich innych broni, u oficerów podłożone suknem jasno niebieskim;

oddziały samochodowe (ryc. 45)

wykonane i naszyte na lewym rękawie jak odznaki specjalne, dla oficerów i ochotników samochodowych wyhaftowane z nitki metalowej, biało-matowej, podłożone suknem niebieskim.

X.

TEMBLAK:

1. dla wszystkich podoficerów z białej wełny, przetkanej karmazynowymi nićmi, taśma z 2 karmazynowymi nitkami, dołem otwarty, dla uzbrojonych w szable, według (ryc. 57), dla uzbrojonych w bagnety według (ryc. 58);

2. dla podchorążych, kapelmistrzów, ochotników samochodowych jak dla oficerów, lecz z białej wełny;

3. dla wszystkich oficerów:
biało-metalowy, z orłem polskim na karmazynowej podkładce, taśma z 2 karmazynowymi nitkami, dołem zamknięty (ryc. 60).

Szeregowi wszystkich broni uzbrojeni w szable noszą temblak według (ryc. 61).

XI.

SZABLE:

1. dla szeregowych wszystkich broni takie, jakie będą pobierane wraz z inną bronią;

2. dla oficerów aż do wydania nowego unormowania noszone być mogą szable białe metalowe lub oksydowane z gardami polskimi;

a) szabla piechoty: dla oficerów wszystkich broni (prócz artylerji, kawalerji, taborów) (ryc. 64);

b) szabla kawaleryjska: dla oficerów artylerji, ułanów, taborów (ryc. 63).

Zamiast szabli wolno oficerom nosić bagnety z temblakiem na pasie i na żabce.

XII.

R A P C I E :

1. *dla szeregowych* takie, jakie będą pobierane z innym uzbrojeniem;

2. *dla podchorążych, kapelmistrzów, ochotników samochodowych* jak dla oficerów, lecz z taśmą z białej wełny;

3. *dla oficerów*: (aż do wydania nowego unormowania) na skórzanych rzemieniach naszyta biało-metalowa taśma;

a) dla uzbrojonych w szable piechoty według ryc. 4,

b) dla uzbrojonych w szable kawaleryjskie według ryc. 4, lub ryc. 5.

XIII.

PAS OFICERSKI:

dla oficerów wszystkich rodzajów broni, skórzany, żółty, z klamrą oksydowaną (ryc. 62);

oficerom ułanów dozwolone jest przy polowym mundurze w myśl ustępu II B nosić biało-metalowy pas oficerski (ryc. 71).

XIV.

AKSELBANTY

splecione z metalowego, białe matowego sznura, noszą:

1. według ryc. 65. adjutanci pułkowi,
2. według ryc. 66. adjutanci wyższych sztabów (od brygady w górę):

oficerowie przydzieleni do sztabu generaln.,

oficerowie sztabu generalnego;

3. w specjalnym wykonaniu — generałowie.

Sposób noszenia:

pod prawym naramiennikiem, gdzie są przy-mocowane, przez prawe ramię do 2-o (3-o) guzika bluzy (ułanki).

XV.

SPOSÓB NOSZENIA ORDERÓW I ODZNACZEŃ PAŃSTW SPRZYMIERZONYCH.

Ordery i odznaczenia państw sprzymierzonych nosi się na bluzie (ułance) po-łowej na sposób, jak je noszą odpowiednie armje sprzymierzone:

1. Odznaki oryginalne na lewej stronie piersi, poziomo, na tasiemkach, w wysoko-ści pierwszego guzika bluzy (na ułance w od-

powiedniej wysokości,) względnie przeciągnięte przez dziurkę od guzika.

2. Zamiast oryginalnych orderów i odznaczeń można nosić wstążki od tychże 1 cm. szerokie, przymocowane na lewej stronie piersi, poziomo na wysokości pierwszego guzika bluzy (na ułance w odpowiedniej wysokości) wzgl. przeciągnięte przez dziurkę od guzika.

Przy kilku wstążkach należy je z sobą zeszyć (ryc. 67).

Przy rabatach oficerów ułanów napina się tylko ordery i odznaczenia oryginalne.

XVI.

Szarfa

noszona przez lewe ramię i laska dla tamburmajora według ryc. 73, 74.

Rękawiczki

z szarej skóry noszą:

oficerowie i podoficerowie (szeregowi w miarę możliwości poza służbą).

Białe skórzane rękawiczki można nakładać, gdy tego formy towarzyskie wymagają.

Sznur do świstawki

według ryc. 72. dla podoficerów z polowoszarej wełny, dla oficerów z metalowego biało matowego sznurka.

Szalik

(halsztuk) połowo - szary noszą wszyscy pod kołnierzem bluzy, oficerowie zamiast tego też biały twardy kołnierz, do przodu zapięty, (wystający 2 mm. ponad brzeg kołnierza). —

Krepa żałobna.

Odznakę żałobną noszą tylko oficerowie na lewym rękawie bluzy (ułanki) w wysokości jak odznaki specjalne. Noszenie żałoby po członkach domów panujących zarządza się każdym razem specjalnym rozkazem.

Noszenie żałoby po członkach własnej rodziny oficerów dozwolone jest poza służbą, a w służbie nie w szeregu. —

XVII.

Na czas pokoju przewidziane jest dla oficerów wprowadzenie uniformu towarzyskiego o dawnych cechach historycznych.

Dodatek № 1

1. porucznicy sanitarni (nieukończeni lekarze) noszą uniform lekarzy bez emblematu na epoletach.

2. podchorążowie sanitarni (nieukończeni lekarze) uniform podchorążych epolety podłożone czarnym aksamitem, bez emblematów lekarskich.

3. odznaki podoficerskie na bluzach płóciennych.

a) dla starszego żołnierza 1

b) „ kaprała 2

c) „ plutonowego 3

$\frac{1}{2}$ cm. szerokie, 4 cm. długie, karmazynowe bawełniane paski, naszyte na ramieniu w połowie odstęp między kołnierzem a szwem rękawa; odstęp między paskami $\frac{1}{2}$ cm.

d) dla sierżanta 1

e) „ starszego sierżanta 2

takie same bawełniane paski, jednak naszyte wzdłuż na ramieniu, odstęp między paskami $\frac{1}{2}$ cm

Komisja uniformowa wyznaczona przez
Dowództwo Wojsk Polskich:

Podpułkownik Andrzej Galica 3 pp.

Major Marcei Śniadowski 1 p. art.

Major szt. gen. Adam Nieniewski

Rotmistrz Wojciech Kossak.

Kapitan Czesław Jarnuszkiewicz 5 pp.

Podporucznik Władysław Wąsowicz

2 p. ułanów.

Rysunki wykonał sierżant St. Bieńkowski
z biura techn. Kr. Zac. do W. P.

